

På rulleski

Nå har jeg skjønt hvor farlig dette egentlig er!

Anders sin treningsshorts og hansker var hullete. Den høyre albuen var blodig. Ved kontordøren la han fra seg et par rulleski og staver.

- Hjulene er jo små! Det skal ikke store ujevnheten til i underlaget før de hekter seg fast.

Etter å ha vasket og bandasjert det kraftige skrubbsåret på albuen, ga jeg han en påfyllingsdose med stivkrampevaksine.

- Jeg har vært utrolig heldig! Det kunne ha gått svært dårlig! Det var i bakkene ned fra Holmenkollen mot byen at jeg mistet balansen da jeg måtte manøvrere unna en dump. Heldigvis klarte jeg å styre skiene ut i grøfte. Hadde jeg falt i kjørebanelen hadde jeg vel ikke stått her nå, tror jeg. Det er jo en god del trafikk på de veiene, som du sikkert vet.

- Ja – sånn sett var det flott at du slapp unna med noen skrubbsår. Fikk du hjelp fra forbipasserende?

- En eldre dame som kom kjørende rett bak meg var først rasende. Hun var nok veldig skremt fordi hun nesten hadde kjørt på meg. Da hun fikk igjen pusten, for å si det sånn, så tilbød hun seg å kjøre meg helt hit, selv om hun egentlig bare skulle en tur i nærbutikken rett nedenfor der jeg falt.

- Det var omtenksomt av henne. Jeg forstår at hun ble skremt.

Anders nikket.

- Så hva skjer nå? Legger du skiene på hylla, eller skal du ut igjen i morgen?
- Må nok ut så snart jeg kan! Kan ikke la et lite uhell stoppe meg, men jeg kommer til å unngå veier med biltrafikk. Å falle og skrubbe seg er vondt, men sjelden farlig. Den virkelige faren er jo å bli påkjørt. Det er viktig å ikke bli redd. Da blir man mer stivbeint og ustø. Så, nei – jeg får komme meg ut på ski igjen. Er det ikke det som jagerflygere gjør etter uhell, da Mener jeg å ha lest noe sånt.
- Du får ha god tur videre da! Bruker du hjelm og unngår bratte baker og biltrafikk, så vil det vel helst gå bra. Og så lønner det seg sikkert å velge veier med ny og fin asfalt.

Han holdt tommelen opp i det han gikk ut av døra med stavene og skiene under armen.